

Ang Pangitain ni Ezekiel sa Kaharian ng Diyos

***Susing Talata: “Sa tabi ng ilog, sa magkabilang panig nito, ay tutubo ang lahat ng uri ng punongkahoy na maaaring kainin; ang kanilang mga dahon ay hindi malalanta, at ang kanilang mga bunga ay hindi magkukulang. Sila’y mamumunga buwan-buwan, sapagkat ang kanilang tubig ay umaagos mula sa santuwaryo. Ang kanilang mga bunga ay magiging pagkain, at ang kanilang mga dahon ay panggamot.”
Ezekiel 47:12***

***Piling Kasulatan:
Ezekiel 47:1-12***

Inaasahan ng ating Susing Talata ang mga kaluwalhatian ng kaharian ng Milenyo - ang katuparan ng ating ipinagdarasal sa loob ng maraming siglo: “Dumating ang iyong kaharian. Gawin nawa ang iyong kalooban sa lupa, gaya ng sa langit.” (Mateo 6:10). Ang daluyan ng mga pagpapala sa panahong iyon ay iniuugnay sa isang ilog na dumadaloy mula sa Templo ng Diyos. Kinilala ni

Propeta Zacarias ang natatanging katangian ng mga tubig nito; ang mga ito ay mga tubig na buhay! “Sa araw na iyon, ang tubig na nagbibigay-buhay ay aagos mula sa Jerusalem, kalahati ay patungo sa Dagat na Patay at kalahati ay patungo sa Mediteraneo, na patuloy na aagos sa tag-araw at taglamig. At ang Panginoon ay magiging Hari sa buong lupa. Sa araw na iyon, magkakaroon ng isang Panginoon - ang kanyang pangalan lamang ang sasambahin.” Zacarias 14:8,9

Inilalarawan ng Piling Kasulatan para sa aralin ngayon ang paglaki ng ilog. Sa unang paggaling nito mula sa Templo, binanggit ni Ezekiel na isang libong siko mula sa pinagmumulan ng tubig ay umabot ito sa kanyang mga bukung-bukong. Habang siya ay umuusad pa ng isang libong siko pababa, ang tubig ay umabot sa kanyang mga tuhod. Isa pang libo at ang tubig ay umabot sa kanyang baywang. Sa apat na libong siko, ang baha ng tubig ay naging isang ilog na hindi makatawid ni Ezekiel. Ang ilog ay napakalalim na mangangailangan ng isang taong lumangoy sa pagtatangkang tawirin ito. Ito ay akma sa ating pagkaunawa na ang maluwalhating kaharian ng Diyos ay unti-unti, ngunit walang humpay, ay pupuno sa lupa. Ang mga resulta ay magiging kahanga-hanga. “Hindi sila mananakit o sisira sa buong Aking banal na bundok, sapagkat

ang lupa ay mapupuno ng kaalaman ng Panginoon gaya ng tubig na tumatakip sa dagat." Isaias 11:9

Si Ezekiel ay may isang gabay na itinalaga ng Diyos sa karanasang ito. (Ezekiel 40:2-4). Binalaan siya ng kanyang gabay na "Tumingin ka gamit ang iyong mga mata at makinig gamit ang iyong mga tainga, at ituon mo ang iyong isip sa lahat ng aking ipapakita sa iyo; sapagkat ikaw ay dinala rito upang maipakita ko sa iyo. Ipahayag mo sa sambahayan ni Israel ang lahat ng iyong nakikita." (talata 4). Ang nagsasalita kay Ezekiel ay nagtanong ng isang kawili-wiling tanong pagkatapos ng pangitain ng tubig. "Sinabi niya sa akin, Anak ng tao, nakita mo ba ito?" (Ezekiel 47:6). Ang kahalagahan ng pangitaing ito ay binigyang-diin sa propeta at, kasunod nito, sa atin din.

Nang maisakatuparan iyon, dinala si Ezekiel sa mga pampang ng ilog. Sinabi ng kanyang gabay, gamit ang simbolikong wika, "Ang tubig na ito ay umaagos patungo sa silangang mga rehiyon, pababa sa lambak, at pumapasok sa dagat. Pagdating sa dagat, ang tubig nito ay gumagaling. At mangyayari na ang bawat buhay na bagay na gumagalaw, saanman dumadaan ang mga ilog, ay mabubuhay." Pagkatapos ay matatagpuan ang mga salita ng ating Susing Talata. (Ezekiel 47:8,9,12). Ang Pahayag na ibinigay kay Apostol Juan ay nagpapatunay sa

karanasan ni Ezekiel. “Ipinakita niya sa akin ang isang dalisay na ilog ng tubig ng buhay. ... Sa magkabilang panig ng ilog, naroon ang punongkahoy ng buhay, na namumunga ng labindalawang bunga, na ang bawat punongkahoy ay namumunga ng kani-kaniyang bunga buwan-buwan. Ang mga dahon ng punongkahoy ay para sa pagpapagaling ng mga bansa.” (Pahayag 22:1,2). Ang pangitain ni Ezekiel ay patuloy na nagbibigay-inspirasyon sa atin!